

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 2 ust. 4 i art. 4 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584 należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa wykonującego nakaz może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary, jeżeli stwierdzi, że dana osoba została skazana na tę karę przez organy sądowe państwa wydającego nakaz za popełnienie jednego przestępstwa, przy czym wyrok skazujący obejmował różne czyny, z których jedynie część stanowi przestępstwo w świetle prawa karnego państwa wykonującego nakaz? Czy należy dokonywać rozróżnienia w zależności od tego, czy organy sądowe państwa wydającego nakaz uznały poszczególne czyny za rozłączne lub nierozłączne?
- 3) Czy art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych wymaga, aby organ sądowy państwa członkowskiego wykonującego nakaz odmówił wykonania europejskiego nakazu aresztowania w sytuacji, gdy z jednej strony, nakaz ten został wydany w celu wykonania jednej kary orzeczonej za popełnienie jednego przestępstwa, a z drugiej strony – ze względu na to, że niektóre czyny składające się na przestępstwo, za które orzeczona została ta kara, nie stanowią przestępstwa w świetle prawa państwa członkowskiego wykonującego nakaz – zgoda na przekazanie może być wyrażona tylko w odniesieniu do części tych czynów?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 19 marca 2021 r. – EF/ Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-172/21)

(2021/C 228/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EF

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy taryfa firmowa, obniżona w stosunku do taryfy podstawowej (w tym przypadku 152,00 EUR zamiast 169,00 EUR), która opiera się na umowie ramowej między przewoźnikiem lotniczym a innym przedsiębiorstwem i którą mogą zarezerwować wyłącznie pracownicy odnośnego przedsiębiorstwa dla celów podróży służbowych, stanowi taryfę zniżkową w rozumieniu art. 3 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹), która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy taka taryfa firmowa nie stanowi również programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego przewoźnika lotniczego lub operatora wycieczki w rozumieniu art. 3 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U., 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken
(Niemcy) w dniu 23 marca 2021 r. – Maxxus Group GmbH & Co. KG / Globus Holding GmbH & Co.
KG**

(Sprawa C-183/21)

(2021/C 228/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken